

Carta del Prelat (març 2011)

La vida corrent ofereix moltes ocasions per mostrar a Déu els nostres desitjos d'apropar-nos a Ell. La Quaresma, assenyala el Prelat, és un moment especial per maldar en apropar-nos a Ell amb més amor.

23/03/2011

Estimats, que Jesús em guardi les filles i els fills!

«No hi ha res tan grat i estimat per Déu, com el fet que els homes es

converteixin a Ell amb sincer penediment» [1] . Paraules d'especial actualitat sempre, i més encara en les pròximes setmanes, ja que d'aquí a vuit dies comença la Quaresma. En la litúrgia del Dimecres de Cendra, amb una frase de sant Pau, l'Església ens exhorta, amb afecte i interès: *us exhortem a no deixar perdre la gràcia que n'heu rebut. Ell diu: T'he escoltat a l'hora favorable, t'he ajudat el dia de la salvació. Ara és l'hora favorable, ara és el dia de la salvació.* [2]

En una visió cristiana de la vida, cada moment és favorable i cada dia és dia de salvació, però la litúrgia de l'Església -comenta el Sant Pare- refereix aquestes paraules d'una manera totalment especial al temps de Quaresma [3] . Les setmanes que ens disposem a recórrer són especialment aptes per a acostar-nos una vegada més al Senyor, atrets per la seva gràcia. Demanem a l'Esperit Sant que ens faci descobrir la serietat

d'aquesta crida, de manera que no passin aquests dies per la nostra ànima -així ho va escriure sant Josepmaria- ***com passa l'aigua per damunt les pedres, sense que en quedi rastre [4]*** . Diguem-li al Senyor: ***Em deixaré amarar, transformar; em convertiré, m'adreçaré de nou al Senyor, estimant-lo com Ell desitja d'ésser estimat [5]*** .

No pensem només en la conversió d'un pecador, que decideix obrir-se a la gràcia, passant de la mort espiritual a la Vida amb majúscula. Són també canvis quotidians aquells que porten una dona o un home cristià a aproximar-se més a Déu, a participar amb més intensitat de la vida de Crist per mitjà de la freqüència de sagraments, a cultivar l'esperit d'oració, a posar-se al servei concret i efectiu del bé espiritual i material dels altres. Com explica Benet XVI, **conversió és anar contra**

corrent, on la "corrent" és l'estil de vida superficial, incoherent i il·lusori que sovint ens arrossega, ens domina i ens fa esclaus del mal o, en qualsevol cas, presoners de la mediocritat moral. Amb la conversió, en canvi, aspirem a la mesura alta de la vida cristiana, ens adherim a l'Evangelí viu i personal, que és Jesucrist [6] .

A l'Església, el Senyor ens ha concedit molts camins, moltes maneres d'impulsar les successives conversions personals, tan necessàries en l'existència cristiana. Recordem, amb paraules de sant Josepmaria, que aquestes mudances espirituals han d'efectuar-se perseverantment, i fins i tot moltes vegades al llarg d'una mateixa jornada: —***Recomençar? Sí!: cada cop que fas un acte de contrició —i diàriament n'hauríem de fer molts —, recomences, perquè dones a Déu un nou amor [7] .*** Pensem

sovint que Déu ens espera en aquest instant? Ens aturem a raonar: què vols, Senyor, de mi? Ens mou l'afany d'apropar-nos més i més a Jesucrist?

Tanmateix, vull referir-me ara a algunes maneres específiques de redreçar-se vers l'amistat amb la Trinitat Santíssima: els cursos de recés espiritual, que en molts llocs s'incrementen durant la Quaresma. Com resulta evident, no se'ns ofereixen exclusivament en aquestes setmanes, però la litúrgia del temps, amb la crida urgent a la mudança de vida, convida molts cristians a assistir en aquestes dates a alguna d'aquestes activitats. El mateix cal dir dels recessos mensuals, que ocupen un lloc important entre els mitjans de formació espiritual que la Prelatura facilita a milers de persones arreu del món.

Sant Josepmaria feia observar que aquesta pràctica espiritual és

quelcom comú en l'Església des dels primers segles: sempre que una persona buscava preparar-se per una missió, o, simplement, notava la urgència de correspondre amb més lliurament als tocs de la gràcia, procurava intensificar el seu tracte amb el Senyor. **Recessos els feien ja els primers cristians. Després de l'Ascensió de Crist al Cel trobem els Apòstols i un grup nombrós de fidels reunits dins del Cenacle, en companyia de la Mare de Déu, esperant l'efusió del Paràclit que Jesús els havia promès. Allí els troba l'Esperit Sant perseverants *unanimiter in oratione* (Ac 1, 14), ficats en l'oració. De la mateixa manera es van comportar aquelles ànimes que, a la primitiva cristiandat, sense apartar-se de la vida dels altres, es lliuraven a Déu a casa, i els anacoretes que marxaven als deserts, per dedicar-se en solitud al tracte amb Déu... ¡I al treball! (...). Tots els cristians**

que s'han preocupat sincerament per la seva ànima, han fet d'una manera o altra els seus recessos. Perquè es tracta d'una pràctica cristiana [8] .

Des dels primers anys de l'Obra, el nostre fundador va concedir gran importància a aquests temps dedicats exclusivament a l'oració i l'examen, que resulten molt necessaris per mantenir vibrant la vida interior. *Què farem tu i jo en aquests dies de recés?*, es preguntava en una ocasió, i responia: *tractar molt el Senyor, cercar-lo, com Pere, per mantenir una conversa íntima amb Ell. Fixa't bé que dic conversa: diàleg de dos, cara a cara, sense amagar-se en l'anonimat. Necessitem d'aquesta pregària personal, d'aquesta intimitat, d'aquest tracte directe amb Déu Nostre Senyor [9] .*

Al començament del seu pontificat, Benet XVI tornava a recomanar els dies de recés espiritual, particularment aquells que es fan en complet silenci [10] . I en el tradicional Missatge per a la Quaresma d'enguany, referint-se a l'Evangeli del segon diumenge, el de la Transfiguració del Senyor, insisteix: **És la invitació a allunyar-se del soroll de la vida diària per a submergir-se en la presència de Déu: ell vol transmetre'ns, cada dia, una paraula que penetra en les profunditats del nostre esperit, on discerneix el bé i el mal (cf. He 4,12) i enforteix la voluntat de seguir el Senyor [11] .**

Per treure fruit d'aquests mitjans de formació i transformació, com el nostre Pare els definia, cal recollir els sentits i les potències; sense aquesta tasca és molt difícil -per no dir impossible- descobrir les llums que el Defensor encén en l'ànima i escoltar-

ne la veu, que ens suggereix punts de lluita concrets per seguir de prop Jesucrist i caminar al seu pas.

Per això, filles i fills meus, us recomano que no descuideu aquest aspecte -el silenci- en els recessos mensuals i anuals, amb la necessària adaptació a les circumstàncies concretes dels qui assisteixen a aquests mitjans de formació. No és el mateix, en efecte, que hi vagi gent que tenen ja una certa familiaritat amb les coses de l'esperit, que persones que estan fent els primers passos en la vida cristiana. Com l'administrador fidel i prudent de què parla l'Evangelí, cal saber donar *al temps degut l'aliment que els pertoca* **[12]** .

Per això, atenent al desenvolupament de les diverses tasques apostòliques i a les persones que acudeixen, convé organitzar aquests dies de recés ponderant amb

sentit sobrenatural les situacions concretes dels assistents, encara que això comporti la necessitat de multiplicar el seu nombre. Per la mateixa raó, com ens va inculcar sempre el nostre Fundador, no es deixen d'impartir els recessos, els cercles, etc., encara que arribin menys persones de les previstes inicialment: encara que se'n presenti només una.

En definitiva, com llegim a Solc, ***Dies de recés. Recolliment per conèixer Déu, per conèixer-te i d'aquesta manera progressar. Un temps necessari per descobrir en què i com cal reformar-se: què haig de fer?, què he d'evitar? [13] . Els dies de recés***, ens diu també sant Josepmaria, ***el teu examen ha de ser més a fons i ha de tenir més extensió que el temps habitual nocturn. —Si no, perds una gran ocasió de rectificar [14] .***

La litúrgia de la Quaresma facilita matèria abundant de meditació, com posa en relleu el Sant Pare en el seu missatge. L'escena de les temptacions de Jesucrist en el desert, que llegim el primer diumenge, ens recorda que **la fe cristiana implica, seguint l'exemple de Jesús i en unió amb Ell, una lluita «contra els qui dominen aquest món de tenebres» (Ef. 6, 12), on el diable actua i no es cansa, tampoc avui, de temptar l'home que vol apropiarse al Senyor [15]** . Per això cal considerar si ens preparem per a aquesta lluita, acudint amb confiança als mitjans sobrenaturals. Sant Josepmaria ens proposava seguir una tàctica molt sobrenatural: ***Mantens la guerra — les lluites diàries de la teva vida interior— en unes posicions que situes lluny dels murs principals de la teva fortalesa. I l'enemic es presenta allí: a la teva petita mortificació, a la teva oració habitual, al teu treball ordenat, al***

teu pla de vida: i és difícil que arribi a apropar-se fins a les torres, febles per a l'assalt, del teu castell. —I, si hi arriba, hi arriba sense eficàcia [16] .

El següent diumenge escoltarem la veu del Pare celestial que, assenyalant Crist, ens diu: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo [17] .*

Hem d'esforçar-nos més per descobrir, en les estones de pregària personal, allò que el Senyor ens diu a cada un, per posar-ho en pràctica. I veure com ens recolzem en la gràcia que ens ve dels sagraments, i també en els consells rebuts en la direcció espiritual personal.

En arribar el tercer diumenge de Quaresma, el 27 de març, la litúrgia ens presenta **la petició de Jesús a la samaritana: «Dóna'm aigua» (Jn 4,7), que (...) expressa la passió de Déu per tots els homes i vol**

suscitar en el nostre cor el desig del do de l'aigua que es convertirà en una «font d'on brollarà vida eterna» (ibíd., 14) [18] . Descubrim la crida a tenir sempre present que nosaltres, deixebles seus, hem de portar la seva llum i la seva gràcia a tot arreu, sobretot ajudant els nostres amics i parents a reconciliar-se amb Déu acudint al sagrament de la Penitència, i, també, convidant-los a participar en algun recés o curs de recés espiritual en aquestes setmanes.

Ens acostem a la solemnitat de Sant Josep, patró de l'Església i de l'Obra. Preparem-nos per renovar el dia 19, amb agraïment i alegria, el nostre compromís d'amor amb el Senyor en l'Obra, i per pregar amb confiança al Sant Patriarca que obtingui de Déu la gràcia que molts homes i dones, de totes les edats i condicions, es decideixin a seguir Jesucrist en l'Opus Dei.

A més, aquest dia es compleix un altre aniversari de l'execució solemne de la butlla *Ut sit* , amb la qual el molt estimat Joan Pau II va erigir l'Opus Dei en prelatura personal, determinant la cooperació orgànica de preveres i laics per dur a terme la inspiració que el Senyor va posar en l'ànima de sant Josepmaria el 2 d'octubre de 1928. Tenim l'obligació de ser molt fidels, amb la consciència que l'Esperit Sant ha volgut aquesta figura en el Concili Vaticà II, obrint la via a necessitats pastorals de l'Església.

El dia 28 es compleix un nou aniversari de l'ordenació sacerdotal del nostre Pare. Donem moltes gràcies a la Trinitat Beatíssima perquè cada un de nosaltres és veritablement fill de la resposta del nostre Fundador per rebre el sacerdoci de Crist. Sense la seva acceptació generosa, total, del voler diví, no hi hauria Opus Dei a

l'Església. La fundació de l'Obra s'alça com a resposta a la pregunta - ***per què em faig sacerdot?*** -, que el nostre Pare es formulava durant els anys al seminari de Saragossa, i que fonamenta la raó més profunda de la seva determinació d'emprendre i continuar aquest camí.

Preguem, acudint a la seva intercessió, perquè en tots els països augmenti el nombre de vocacions sacerdotals: homes fidels, enamorats de Déu, que es dediquin amb goig al servei de les ànimes, amb plena fidelitat al Papa i en unió estretíssima amb els seus respectius bisbes diocesans. I que tampoc en l'Obra manquin els sacerdots necessaris per atendre les tasques apostòliques que el Senyor ens reclama. Alhora, insistim a la Santíssima Trinitat perquè tots els catòlics, homes i dones, nodrim l'ànima sacerdotal que el Cel ha posat en cadascuna, en cada un.

No deixeu de pregar pel Papa i pels seus col·laboradors, especialment, durant la primera setmana de Quaresma, quan en la Cúria Romana es prediquen els exercicis espirituals. També nosaltres aprofitarem aquestes dates per al nostre curs de recés anual. Espero amb veritable il·lusió que m'acompanyeu espiritualment durant aquests dies; no m'importa dir-vos que quotidianament invoco el Senyor perquè ningú no perdi el torrent de gràcia que Déu ens concedeix en aquests mitjans.

Amb tot afecte, us beneeix

vostre Pare

+ Xavier

Roma, 1 de març de 2011

.....

[1] Sant Màxim el Confessor, *Epístola 11* (PG 91, 454).

[2] Dimecres de cendra, Segona lectura (2 Cor 6, 1-2).

[3] Benet XVI, *Discurs en l'audiència general, 17-II-2010*. [4] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 59. [5] *Ibíd.*

[6] Benet XVI, *Discurs en l'audiència general, 17-II-2010* .

[7] Sant Josepmaria, *Forja*, n. 384 .

[8] Sant Josepmaria, *Notes d'una meditació, 25-II-1963*. [9] *Ibíd.*

[10] Benet XVI, *Discurs a un grup de bisbes en visita ad limina, 26-XI-2005*.

[11] Benet XVI, *Missatge per a la Quaresma de 2011* , 4-XI-2010, n. 2 .

[12] *Lc* 12, 42.

[13] Sant Josepmaria, *Solc*, n. 177.

[14] Sant Josepmaria, *Camí* , n. 245.

[15] Benet XVI, *Missatge per a la Quaresma de 2011* , 4-XI-2010, n. 2.

[16] Sant Josepmaria, *Camí* , n. 307.

[17] *Mt* 17, 5.

[18] Benet XVI, *Missatge per a la Quaresma de 2011*, 4-XI-2010, n. 2.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/carta-del-
prelat-marc-2011/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/carta-del-prelat-marc-2011/) (11/08/2025)